

Journalist van de krant schrijft

Vincent Voetbal

Ik wil het met u eens hebben over poezen en honden. Poezen? Ja inderdaad. Niet eens over de foute poezen van het walgelijke Talpa-programma 'Voetbalvrouwen', maar over echte dieren.

Enige maanden geleden was ik namelijk op bezoek bij Petra van der Woude in Nieuw Roden. Zij kan met dieren 'praten'. Veel mensen maken inmiddels gebruik van haar diensten. De resultaten zijn vaak verbluffend. Zo ook vorige week.

Toevallig liep ik de buurvrouw tegen het lijf. Zij had een probleem met de hond. Want die deed heel raar. Was een beetje schuw. Wilde niets van andere honden weten. Piste en poepte maar raak, behalve buiten. Buurvrouw was bang dat er iets mis was met de hond. Gedacht werd aan een enge ziekte. Hij gedroeg zich immers erg vreemd. Wilde niets van de andere honden weten, die hem bovendien nogal klierden als de baas er niet was. Zo ging een ander hond op zijn hoofd liggen, als de baas van huis was. Kortom: de hond (en de baas) hadden een probleem.

Omdat ik Petra ken, heb ik gezegd dat ze haar maar eens moest bellen. Buurman wilde daar niks van weten. Vond het maar onzin en vooral weggegooid geld. Buurvrouw was echter eigenwijs en belde toch. Ze vertelde aan Petra over de hond. Dat ie raar deed. Buurvrouw wilde graag van Petra weten wat er aan de hand was.

Ze belde maandag, in de namiddag. 's Avonds, ik lag net goed en wel op de bank, kwam de buurvrouw binnen. De hond deed weer normaal. Sterker nog: hij was zelfs enthousiast. Groette de baas, was waaks, alert en blij. Als je goed keek kwispelde hij zelfs een beetje. Zijn poep en plas liet ie ook niet overal meer lopen. Hij deed dat nu buiten, zoals het een groot hond betaamt. Buurvrouw was een gelukkig mens. Ook de hond was happy. Door zijn normale gedrag accepteerden de andere honden hem nu ook. Ze hebben er, met dank dus aan Petra, een broertje bij.

Overigens wist Petra alles van de hond, zonder hem zelfs maar eens gezien te hebben, of te weten waar de baas van de hond woont. Bovendien kon ze zelfs vertellen over de kinderen, waarvan ze van niemand (behalve dus van betreffende hond) het bestaan kon weten. Bijzonder dus.

De dertig euro zijn de moeite meer dan waard geweest. En zo zie je maar weer: ook honden hebben 'normale' problemen en willen daar ook wel eens over praten, zonder dat meteen uitgerukt hoeft te worden naar de dierenarts. Naar alle waarschijnlijkheid heeft de hond van mijn buurvrouw een verhelderend gesprek gehad met Petra, die zo onderhand echt naam begint te maken.

Bij het (met een half oor) aanhoren van het verhaal over de onwillige hond, schoot me ineens iets te binnen. Ik ga namelijk ook bellen met Petra. Zou zij namelijk niet eens met Louis van Gaal willen 'praten'?